

2012. gada 1. jūnijs

Reģ. Nr. 1.-5.2./69

Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministrijai

Par likumprojektu “Grozījumi likumā “Par zemes īpašnieku tiesībām uz kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un mikroliegumos””, VSS-478

Latvijas Dabās fonds (LDF) uztur likumprojekta anotācijas VI. sadaļas 3. punktā norādīto viedokli un kategoriski ieilst pret to, ka ar šo likumprojektu zemes atpiršana pilnībā tiek izslēgta no iespējamajiem kompensācijas veidiem. Zemes atpiršana īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un mikroliegumos noteikti ir jāparedz kā viens no ļoti būtiskiem ilgtermiņa risinājumiem bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā. Tādējādi valsts varētu savā īpašumā esošās zemēs īstenot dabas vērtību saglabāšanai nepieciešamos pasākumus (piemēram, mežos parasti vēlamākais “apsaimniekošanas” veids ir saimnieciskās darbības neveikšana un dabiskas attīstības nodrošināšana), kā arī samazinātos platības, par kurām jāmaksā ikgadējā atlīdzība. Attiecīgi šajā likumā vai tam pakārtotos Ministru kabineta noteikumos ir jānosaka nosacījumi un kārtība zemes atpiršanas procedūrai, lai zemes atpiršana tiktu veikta atbilstoši prioritātēm un lai atlīdzība būtu samērīga gan no valsts, gan zemes īpašnieka puses.

Papildus lūdzam pievērst uzmanību arī tam, kā valsts un pašvaldības līdz šim ir īstenojušas normatīvajos aktos paredzētās zemes pirkuma tiesības īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās. Tā kā likumprojekts konceptuāli maina līdzšinējo kompensāciju sistēmu, lūdzam anotācijā iekļaut arī informāciju, kāda ir bijusi zemes tirgus aktivitāte aizsargājamajās dabas teritorijās un cik gadījumos valsts vai pašvaldība ir izmantojusi pirkuma tiesības, kāds aizsargājamajās dabas teritorijās ir tās zemes īpatsvars, kas ir iegūta īpašumā (nopirkta) ar jau esošu aprobežojumu salīdzinot ar platībām, kurās aprobežojums uzlikts vai pastiprināts pēc zemes iegūšanas īpašumā.

Ar cieņu

Ģirts Strazdiņš, valde